Quelle: https://manuscripta.at/?ID=5969
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48"> <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg">

aliquod fortasse refugiū subterranee offerunt
cauerne quale illud legitur augusti tempo
ris fulgura metuentis, quod adhuc tome
nd cernitur flāma et nom fuat auto
ris Contra terre motū nlle sūt latebre,
nulla fuga, quo enim ext terra fugiat ter
renus homūtio? Aut quid fiet, si et supra
vlcem celū tonat, et sub pedibus terra
tremit? nisi forte quis i pelagus fugiendū
dicat, quod et celestis et terrestris vale
tat est particeps, et suis insup motibus
mōtium. R. Nō tu michi remedū das ut
foles, sed periculū exaggeras. R. Dicebam
ita tibi visū mi et sic hauc dubie se res
habet. Sūt q dissimulari quint et verbis
extenuari, ut q fama terribilia audiū
tant, re ipa nūc tolerabilia nūt et con
temptibilia videantur. Id sane de quo
agitur tale est, ut sua quadā vi huam
eloquij argumēta discutiat. Vnū e solam
ut dicebā tranquillitas, vidisti etatem pene o
tegram terre motibus vacantem, quo in
spacio innumerabiles abysse nō e dubiū,
qui i vita solū rei terribilis nom audie
rint, nllm res visa terruerit. Alioquin
quē nō cōspecta pmoneat, ut antiq illa
ut hec nouia? quidē ul in libris hom qui
viderunt memoria tenens est, qn et olim
uno eodēq die motu horrifico et concussi
r odus et noue insule e profundo maris
emersunt, et vetuste vrbes asie duoden
corruerunt, nonnulle etiā terre hiatibus
hauste sūt, de hinc eadem pestis i achaia
macedoniaq descendit. Denīq in campania
illa pulcherrima nō vtalie tm, sed totius
et mūdi parte ita senece etatem, qui
mt ciones tales rei huius meminit,
qn et herculaneum et pompeios vrbes
tractus illius nobilissimos, iniamq par
thenopem ea peste vexatā legis, et ne
cuta sequar que infinita materia e,
nup aspes aereas q vtalas a gymano
spirant, quae motus insolitos maro
ait et motus, et mlt insolitas disiectas
cerne potuisti, et cōfestim postea iam
vrbium ingentem gravitate agitatam vsq
ad ruinam turbū ac templorū, aliquot
q alias hum structas. Nosq velut per
petuo malorū ordine, gnamque parte illa que
nobilior habetur totum sē. Vrem valle tre
muisse, atq in ripis Basileam vrbē flu
dius et octoginta eoq amplius castella
uno simul ipso momento corruisse notū e.
Horrendū plane negotiū, nisi aere tribū
mors tenet. Hanc qui timē desierit mlti
mebit, utq elegant ait flacc, si fractus
illabat orbis impauidū ferient ruine. Ad
quid igit an i te lapis exiguus sic deste
dat vt perimat, an te ingens obtuat ape
nnus seu potiq fracta orbis ut est dictū,
si vtbiq mētis amplior est q mori, nisi
quia quibusdam fortasse mors clarior
videri pt, q maior in fugitur instrumēto
hec tande mi cōsilij suma est. qm et ad
versus fulmē aliquid dicimus esse remedij,
et vtriusq ul obstando ut cedendo eliquid
malis occurritur. cont hoc vnū nr fuga va
let. nr ingenium nr vis vlla, huic qui vnus hor
ribilis cuncta facit, ponendū an omnia metu
mortis aliquato nō infiniōr factu difficilia
qm dictu, sed nequaqm impossibile, et qm
ab hac peste nr ipius vllū nr locus immu
nis est, ordinibus loci atq tpibus adeo quē
ul nullū ut fortuito etiamē put tolerandū
sperandū armādusq aim, quod nisi vtuit
aer vicinq odiū aeresset, vtiq fieri nequit.
Denīq qn nō celū mo quod i continuo mo
tu est et elementa vndiq commantur, sed
tra tui institit et q pericloē omī firmissi
mū pēdiū speratur? Iam quoq contiti
tur, molasq suos fallit ac territat. ad ce
lū ai volatibus ascendendū. mtq hoc re
tū motus atq hom omem in illo spem hm
dam qui respiat terram et fiat ea tre
mere. De quo scptū est. Ego dom et non
mutor, quisquis i illo vestigia devote me
tis affixerit, iam in solido et tuto erit,
neq amplius aut ipe movebit, aut vllos
metuet terre motus. R. Nō possū tre
motibus nō movēri. R. Potes aut a tra
omem spem atq omē desideriū remouere,
hoc fac ut securus dimas, eaq ul tinete
ul ruente cōsistas. stultū est firma in re
tremula spem hre. De peste. ci. Metus
Pestem latissime seuientem horreo.